

வேலா நீனைவு வரிசை (10)

வள்ளுவர் வழியில்...

குறளாயத்
தருமணமுறையும்
விளக்கமும்

மதுரை இளங்குமரனார்

T-UN-614
வேலா நினைவு வரிசை—10

வள்ளுவர் வழியில்
குறளாயத்
திருமண முறையும்
விளக்கமும்

முறைவகுப்பு :

குறளாயம்

விளக்கம் :

இரா. இளங்குமரன்

:வெளியீடு:

குறளாயம்

3, மண்டபம் வீதி

ஈரோடு-1

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	—	வள்ளுவர் வழியில் குறளாயத் திருமண முறையும் விளக்கமும்
ஆசிரியர்	—	மதுரை இளங்குமரனார்
மொழி	—	தமிழ்
தாள்	—	11.6 அயிரை (கி.கி)
வெளியீடு	—	தி.பி. 2022 ஆடவை (கி.பி. 1991 குவை)
நூல் அளவு	—	18.5×12.5 நூற்று மாத்தம் (செ.மீ)
அச்சு	—	10 புள்ளி
அச்சகம்	—	முவேந்தர் அச்சகம், சென்னை-600 014.
பக்கம்	—	32
படிகள்	—	1000
விலை	—	உருபா. 4.00
உரிமை	—	குறளாயம்
வெளியீடு	—	குறளாயம், 3. மண்டபம் வீதி, சரோடு-1.

பதிப்புரை

திருக்குறளை வாழ்வியலாக்க வென்றே பிறந்த திருப் பிறப்பு வேலா அரசு மாணிக்கனார் பிறப்பாகும். அதற்காகவே குறளியம் கண்டார்; குறளாயம் கண்டார்; திருக்குறள் நம்மறை என்னும் குறிக்கோளை கொண்டார்; திங்கள்தோறும் முழுநிஷவுப் பொழிவும் நிகழ ஏற்பாடு செய்தார்.

திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை வெளியிட்ட ஆப்பெரு மகனார் வள்ளுவர் வழியில் 'நல்ல மாணவராக' 'நல்ல ஆசிரியராக' என்னும் வரிசையில் 16 சிறு சுவடிகளை கொண்டு வரத் திட்டப்படுத்தினார். 24-6-91 ஆம் நாள் அச்சிட்டுக் குத்திரவும் உறுதி செய்திருந்தார். அந்நாளே அவர் பேரா இயற்கை எய்திய நாளாயிற்று. வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து எங்களுக்கு வழிகாட்டிய தெய்வமாகிய அவர் ஆர்வங்கொண்ட அவ்வெளியீட்டை "வேலா நினைவு வரிசை" என்னும் பெயரில் வெளியிடுகின்றோம்!

வள்ளுவ வழியர் துணையும் தூண்டுதலும் இவ்வரிசை பெருகுதற்கு உதவும்.

வேலா சக்திவேல்
குறளாயம்

குறளாயத் திருமண முறையும் விளக்கமும்

1. மணமக்களை ஒருங்கு அமரச் செய்தல்

புத்துடை அணிந்து, மாலையுடன் மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் மணமேடைக்கு வந்து, மங்கல விழாவுக்கு வந்துள்ள பெருமக்களைக் கை கூப்பி வணங்குதல்.

மணமகன் மண இருக்கையில் வலப்பாலும், மணமகள் மணமகனுக்கு இடப்பாலும் அமரச் செய்தல்,

இல்லறம் என்னும் ஊர்தியை, ஒருமுகமாகத் தாங்கி இழுத்துச் செல்லும் பூணிகளைப் போன்ற ஒருமுக அமர்த்தம் இது.

எதிராட்டும் இகலாட்டும் போராட்டும் அன்று இல்லறம். வினையாட்டும் அன்று இல்லறம். ஒருமுக அன்பும் ஒருமுகச் செயலாக்கமும் பற்றியது என்பதைக் குறிப்பது இவ்வொருமுகம் வொருங்கிருக்கை.

குடும்பத்தைக் காக்க வந்த குலவிளக்கு குடிவிளக்கு மணமகள்! அதனால், அவ்விளக்கை என் நெஞ்ச விளக்காக வைத்துக் காப்பேன் என்பதற்குச் சான்றாக அவளை அவனுக்கு இடப்பால் அமர்த்தல்.

அன்பு வாழ்வு சிறக்க ஆண்மையும் ஆற்றலும் வேண்டும் என்பதற்குச் சான்றாக அவளுக்கு வலமாக அவனை அமர்த்தல்.

ஆண்மையும் பெண்மையும் இணைதலால் இயல்வதே உலகம் என்பதை மெப்பிக்கும் ஒரு முக இருக்கை இது.

குடும்பத்தின் அடிப்படை அலகு ஆணும் பெண்ணும் கூடியமர்ந்த வழக்கே என்பது வள்ளுவம். அவ்விற்ப நிலைக்களத்தே எழுப்பும் மாளிகையே இல்லறம்!

2. செம்பொருள் நுகர்வு

‘அறியாமை இருவி அகல, அறிவுச் செம்பொருட் காட்சி வேண்டும்’ என்பது வள்ளுவம்.

இருமனம் ஒருமனமாகக் கூட வேண்டிய—வாழ்வு, திருமண வாழ்வு! ஒருமனப்பாடே திருமணப் பாடு! ஆதலால், மனப்பொருளாம் செம்பொருள் வழிபாடு முதன்மையாகச் செய்யப்படுகின்றது.

மனமக்கள் தம் வலக்கையை இடப்பால் நெஞ்சத்தில் வைத்துக் கொள்ளச் செய்தல்: செம்பொருள் நுகர்வு நடத்துபவரும் பிறரும், அவ்வாறே கையை வைத்துக் கொள்ளல்.

“மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்தறன்” என்னும் மணிமொழியை மும்முறை சொல்லிச் சொல்லச் செய்தல்.

“நன்றின்பால் உய்ப்ப தறிவு” என்னும் மணிமொழியை அப்படியே மும்முறை சொல்லிச் சொல்லச் செய்தல்.

இவ்விரண்டு மொழிகளையும் முன்னே கூறியவாறே மூன்று சுற்றுகள் வருமாறு சொல்லிச், சொல்லச் செய்து வணக்கத்துடன் நிறைவித்தல்.

மனமாசு நீக்கத்திற்குரிய பள்ளியே, இல்லறம்! அதன் ஏடு தொடக்கமே திருமணம்! மாசடைந்த கண்ணாடி முகத்தை எப்படிக்க காட்டுகிறது? மாசு நீங்கிய மணி எப்படிச் சுடர்கிறது! எளிய இனிய அரிய அடிப்படை அறம் மனமாசு நீக்கம்!

மனம் தாவும்—ஓடும்! அதனை அதன் போக்கில் போக விடாமல் தடுத்து நல்ல வழியில் செல்லச் செய்யும் இயக்கி— ஓட்டி—செலுத்தி—அறிவே! நல்லவழியில் செல்லச் செய்தல் தானே, ஆக்கத்தில் எல்லாம் ஆக்கம்! ஆதலால், இச் செம் பொருள், வாழ்வியல் வளமாகும்.

3. தாய் நாட்டு மண் வழிபாடு

மண்ணில் இருந்து தோன்றுவது மணம். வெளி, வளி, தீ, நீர் என்பவற்றுக்கு முறையே ஒளி, ஊறு, ஒளி, சுவை என்பவை சிறப்புக் கூறுகள். அவ்வாறே மண்ணுக்குச் சிறப்புக் கூறு மணம். 'சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம் ஆகியவற்றின் வகையறிந்தார் வழிப்பட்டதே உலகம்' என்பதும், கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறிவும் ஐம்புலனும் பெண்ணிடத்தே தான் உண்டு' என்பதும் வள்ளுவம். ஆதலால், அவ்வைம்புல இன்பப் புகுவாயிலாம் திருமணத்தில் மண்ணின் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் சீர்மை உடையதாம்.

நாம் நிற்கும் நிலை பேற்றுக்கு இடமாவது, இந் நிலம் தானே! நிலை பெற்ற புகழுக்கு இடமாவதும், இந் நிலம்

தானே! நாம் துய்க்கும் துய்ப்புப் பொருள்களுகி கெல்லாம் வைப்பகமாகத் திகழ்வது இவ்வையகம் தானே!

இம் மண்ணில் தானே நம்முந்தையர் வாழ்ந்தனர்; அவர்களுக்கு முந்தையரும் அம்முந்தையர்க்கு முந்தையரும் தோன்றித் துலங்கினர். அவர்கள் கொடை தானே நாம்! அவர்கள் வழிவழிக் கொடைகள் தாமே, நம் அறிவுப் பேறுகளும் பண்பாட்டுப் பேறுகளும்!

இவற்றுக்கி கெல்லாம் ஒருமித்த உள்ளத்தால் நன்றி செலுத்தும் வழிபாடே; தாய்நாட்டு மண் வழிபாடாகும்.

தட்டத்தில் வைக்கப்பட்ட தாய்நாட்டு மண்ணின் மேல், மணமகனும் மணமகளும் உதிர்மலர் தனித்தனி தூவி வழிபடச் செய்தல்.

4. திருவள்ளுவர் வழிபாடு அல்லது திருக்குறள் வழிபாடு

‘அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை’ என்றவர் திருவள்ளுவர். அறத்தான் வருவதே இன்பம் என்றவரும் அவர்; வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு வேண்டும் வளமான கருத்துக்களையெல்லாம் ஒருங்கே தொகுத்து உலகுக்கு வழங்கிய ஒருபெருவள்ளுவும் அவரே!

இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், மக்கட்பேறு; ஆன்புடைமை, விருந்தோம்பல், இனியவை கூறல்; செய்ந் நன்றி அறிதல் என வரன் முறையே வேண்டுவ வெல்லாம் கூறி ஈகையும் புகழும்நிறைவில் வைத்து, இல்லறச் சிறப்பை நிலை நாட்டிய திருவள்ளுவரை வணங்கல்—வழிபாட்டு அளவில் நிற்பதன்று. “பின்பற்றி நடப்போம்” “பெருந்தக்க வாழ்வு எய்துவோம்” என்பதற்குரிய உறுதிமொழி கூறிக் கடைப் பிடியாகக்கொள்ளும் தெளிவு விளக்கமுமாம்.

பேறுகளில் எல்லாம் தலையாய பேறு, 'அறிவறிந்த மகிகட்பேறு' என்றார் வள்ளுவர். தம் பொருள் என்பதம் மக்கள், 'என்றார். தம் மக்கள் மொழி கேட்டலும் அவர்கள் தழுவலும் தனிப்பேரின்பம் என்றார். உயிர்தளிர்க்கச்செய்யும் அமிழ்தமாகிய துணைவி தந்த அமிழ்தம், மக்கள்' என்றார். வாழ்க்கைத் துணைவியைக் 'குடிகாக்கும் காவல் கடனாட்டி' என்றார். 'தாய் தந்தை துணைவி ஆயோரை நிலைபெற நின்று காக்கும் காவலாளன் துணைவன்' என்றார். 'நன் மகிகட் பேற்றால் அப்பெற்றோரினும் உலகம் அடையும் நன்மையே பெரிது' என்றார். 'பெண்ணிற் பெருந்தகை பிறப்புமண்ணில் இல்லை' என ஒருமைக்கு மும்மையாய் உரைத்தார்! அவர் வழிநிற்றல் என்பதே வள்ளுவ வழி பாடாம். பூச் சொரிந்து வள்ளுவர் திருவுருவையோ திருக்குறள் நூலையோ வழிபடச்செய்தல்.

5. சான்றோர் வழிபாடு அல்லது அவையோர் வழிபாடு

மங்கலத் திருமணவிழா நடாத்தவும், வாழ்த்தவும், பங்கு கொள்ளவும் வந்த அவையோர் அனைவரையும் உள்ளடக்கியது இச் சான்றோர் வழிபாடு.

'சான்றவர் சால்பு குன்றின் இம்மண்ணும் தன் சுமையைத் தாங்காது' என்னும் திருக்குறள், சான்றோர் சிறப்பை உணர்த்தும்.

'அன்புநான் ஒப்புரவு கண்ணேட்டம் வாய்மை என்பவை சால்பு மாளிகையின் தூண்கள்' என்பதும் வள்ளுவமே!

சாஃபின் நிறைவால் வந்த சான்றோர், சான்றாளராகவும் திகழ்தல் நடைமுறை. அச் சான்றோர்கள் தாமே;

முடிவெடுத்துத் தம் மணத்திற்கு வழி கோலியுள்ளனர். இன்று அன்றி, என்றும் அவர் துணை வேண்டும் என்னும் வேண்டுகைக் குறியே சான்றோர் வழிபாடாம்.

“நாங்கள் அறிந்தோ அறியாமலோ, புரிந்தோ புரியாமலோ, தங்கள் கருத்துக்கு மாறாக ஏதேனும் செய்திருப்பினும், பெருந்தக்க உள்ளத்தோடு எங்களைப் பொறுத்து அருளவேண்டும்; நாளெல்லாம் நற்றுணையாக நீங்கள் திகழ வேண்டும்” என்பதைத் தனித்தனியே பணிந்து வேண்டிக் கொள்ளும் கடமை இருந்தும், உரிமை அன்பால் ஒருமித்த உங்கள் வாழ்த்தினை நாடி வணங்குகின்றோம்” என்று உரைக்கும் முகத்தான் மணமக்கள் எழுந்து நின்று அவையோர் அனைவரையும் நோக்கிக் கைகூப்பி வணங்குதல்.

6. பெற்றோர் வழிபாடு

தந்தையும் தாயுமாம் பெற்றோர்களையும், அவர்கள் பெற்றோர்கள் இருப்பின் அவர்களையும் வழிபடும் வழிபாடு பெற்றோர் வழிபாடாகும். மணமகன் பெற்றோர் மணமகள் பெற்றோர் ஆகிய இருபால் பெற்றோரையும் மணமக்கள் தனித்தனி மலர் தூவி வணங்கி வழிபடச்செய்தல்

மகவைத் தந்தவர் தந்தை; அதனைக் கொண்டு ஆகி இருந்தவர் ஆய்! கருவை உருவாக்கித் திருவாக்கித் திகழ்ச் செய்த ‘உயிரிக்கொடை’ வழிபாடே, பெற்றோர் வழிபாடாம்.

மணமக்கள் தங்களை இத் திருக்கோலம் காணச் செய்யும் அளவும் அவர்கள் பட்ட பாடுகள் எத்தனை எத்தனை! அவர்கள் பயன்கருதாமல் செய்த—காலத்தால் செய்த—செய்யாமல் செய்த—பேருதவிக்கு ஒப்பாய் மாறுதவிகள் உளவோ? உளவோ? அவற்றை எண்ணி,

அவர்களைத் தங்கள் கண்ணின் மணிகளாகப் போற்றுவோம்
என்பதன் உறுதி மொழியே இவ்வழிபாடு!

முதுமை என்பது மீள் குழந்தை நிலை! அந் நிலையில்
போற்றும் போற்றுதலே, தாம் குழந்தையாய் இருந்தநாளில்
போற்றிய போற்றுதலுக்கு ஒரளவு ஒப்பாவது. அதனை
வனியுறுத்துவது வள்ளுவம்.

“இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை”

என்னும் இல்வாழ்க்கை முதல் முழக்கம் தந்தை, தாய்;
துணைவி ஆகிய மூவரையும் போற்றுதலேயாம்.

7. உறுதிமொழி ஏற்று ஒப்பமிடுதல்

இந்த ஆண்டு இந்த மாதம் இந்த நாளி, இந்த மாவட்டம்
இவ்வூர் இப்பெற்றோர்க்கு மகனாகிய இப்பெயருடைய
யான், இந்த மாவட்டம் இவ்வூர் இப்பெற்றோர்க்கு
மகளாகிய இப்பெயருடையவரைச் சான்றோர் முன்னிலை
யில் வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு, என்றும் ஒன்றாகி
உடனாகி வாழ்தலென உறுதி மொழிந்து ஒப்பமிடுகின்றேன்
என மணமகன் உறுதி மொழிபடித்து ஒப்பமிடுதல்.

அவ்வாறே மணமகளும் உறுதி மொழிந்து ஒப்பமிடுதல்.

மணவிழா நடத்துநர், முன்னரே தனித்தனி உறுதி
மொழிகளை எழுதிவைத்துக் கொள்ளல் படித்துக் கூறச்
செய்தல் அல்லது படிக்கச் செய்தல்.

கு. தி.—2

8. முன்னிலைச் சான்றோர் சான்றொப்ப மிடுதல்

மணவிழாவுக்கு வந்துள்ள பெருமக்களில் ஓரைவரை முன்னிலையாளராகத் தெரிந்து மணமக்கள் பெற்றோர் கருத்துக் கேட்டு அவர்கள் குறிப்புப்படி—அமரச் செய்தல்.

அவர்கள், மணமக்கள் உறுதி மொழிபடித்து ஒப்பமிட்ட பின்னர், அதன் மேலொப்பமாகச் சான்றுக் கையெழுத்து வைத்தல். முகவரியும் எழுதுதல்.

சான்றோர்களின் முன்னிலையில் விழா நடத்துதலே உறுதியும் ஒப்பமும் ஆம் எனினும், அதன்மேல் இவ்வெழுத்துச் சான்று என்றும் வைத்துப் போற்றும் சான்றாகவும் இருத் தலால் போற்றிக் கொள்ளத் தக்கதாம்.

9. திருப்பூட்டல்

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
நன்நலம் நன்மக்கட் பேறு”

என்னும் திருக்குறளை மும்முறை கூறி, சான்றோர் வாழ்த்துடன் வந்த திருநாளை அல்லது விரலாழியை அணிவித்தல் திருப்பூட்டாகும்.

விழா நடத்துநர் திருநாளை எடுத்து வாழ்த்தி, மணமகன் கையில் தந்து மணமகளுக்கு அணிவிக்கச் செய்தல்.

விரலாழி எனின் மணமகனும் மணமகளும் ஒருவருக் கொருவர் அணிவிக்குமாறு முன்னின்று வழிநடத்துதல்.

மாலையிட்டு மணக்கும் மணமாயின், அவ்வாறே மணமகனும் மணமகளும் ஒருவருக்கொருவர் சூட்டுமாறு வழிகாட்டுதல்.

10. மாலை மாற்றல்

மணமக்கள் கழுத்திலே அணிந்திருக்கும் மணமாலை அப்படியே இருக்கத் திருப்பூட்டு நிகழ்கிறது. மாலை மாற்றுகி டென, நறுமணமிக்க இருசிறு மாலைகள் தனியே வைத் திருத்தல் வேண்டும். அவற்றுள் ஒன்றை மணமகன் கையி லும், ஒன்றை மணமகள் கையிலும் எடுத்துத் தந்து, மும்முறை ஒருவருக்கொருவர் மாற்றி மாற்றி அணிந்து கொள்ளச் செய்வித்தல் இம்மாலை மாற்றாகும். மும்முறை மாற்றுதலால் மணமகன் முதற்கண் அணிந்திருந்த மாலை, நிறைவில் மணமகள் மாலையாகவும், மணமகள் முதற்கண் அணிந்திருந்த மாலை, நிறைவில் மணமகன் மாலையாகவும் ஒருவர் நெஞ்சம் ஒருவர்க்கு ஆகிக் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் குறிப்பை விளக்குவது ஆகும்.

11. இடவலம் மாற்றி மணமக்களை அமரச் செய்தல்

மாலை மாற்றிக் கொண்ட மணமக்கள் மணத்தின் போது அமர்ந்திருந்த நிலையை மாற்றி, மணமகள் வலப்பா லாகவும், அவளுக்கு இடப்பால் மணமகனாகவும் அமரச் செய்தல்.

அவனுக்கு அவளும் அவளுக்கு அவனும் தக்க தக்க வகை களில் துணையாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும் அதுவே குடும்ப நலமும் வெளி நலமும் ஒருங்கு காக்கும் என்றும் உணர்த்தும் குறிப்பாகும் இது. இதனாலேயே வள்ளுவர், வாழ்க்கைத் துணைவி நலம் என்றோ, வாழ்க்கைத் துணைவன் நலம் என்றோ கூறாமல் 'வாழ்க்கைத் துணை னலம்' என்றார் என்பது கருதத் தக்கது.

12. வாழ்த்துரைத்தல்

நறுமணப் பூத்தூவி, நறுமணப் புகை பரப்பி, பனிநீர் தெளித்து, தண் நறுஞ் சந்தனம் தந்து வரவேற்கும் மணவிழாவில் வாழ்த்துரைப்போர், தம் சொற்களிலும் இந்நறுமையும் மென்மையும் தண்மையும் தகைமையும் வெளிப்படவும் பல்பல கூறாமல் நல்ல சில கூறி, வாழப்புகும் மக்களுக்கு வழிகாட்டியாம் பெருந்தக்க நிலையில் வாழ்த்துதல் கடமையாம்.

சுருங்க வாழ்த்தும் பெருமக்கள் எண்ணிக்கையும், ஒரு மூவர்க்கு மேற்படாமல் அமைதல் விழாக்கோலம் சிறக்க உதவும்.

நிகழ்ச்சியும் வாழ்த்தும் ஒருமணிப் பொழுதைத் தாண்டாதிருத்தலை முறையாகக் கொள்ளின் நிறை நலமாம்.

வாழ்த்து நிறைவில் மும்முறை சொல்ல வேண்டும் குறள் :

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

என்னும் ‘இவ்வாழ்க்கை’ நிறைவுக் குறளாகும்.

குறளாயத் திருமண முறையின் தனித்தன்மைகள்

குறளாயத் திருமண முறை, எளிமையானது; இயல்பானது; இனிமையானது; சிக்கனமுமானது; அதே பொழுதில் சீர்த்தியால் ஓங்கியது!

குறளாயத் திருமண முறை, இறை நம்பிக்கையுடன் இணைந்தது; அதே பொழுதில் கண்முடி வழக்கத்தை ஒப்பாதது.

குறளாயத் திருமண முறையை, எதிருடிப் பிறப்பினரும் நடத்தலாம்.

ஏனெனில் 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என்னும் பெருமுழுக்க வழியது அது.

குறளாயத் திருமண முறையை, ஆண்பால் பெண்பால் எனப் பால் வேறுபாடு இன்றி எவரும் நடாத்தலாம். பண்டைத் தமிழர் கொண்ட முறைமைப்படி (அகம் 86, 136) பெண்டிரே முன்னின்று நடத்தித் தனிப் பெருமைக்குரிய தாம். ஏனெனில் 'பெண்ணே பெருமை உடைத்து' என்பது வள்ளுவம்.

குறளாயத் திருமண முறை, சமயங் கடந்த சால்பினது; இனங் கடந்த மொழி கடந்த விரிவினது; ஆர்வமுடையார் எவரே னும் இம்முறையை நடாத்தலாம்; நடாத்துவிக்கலாம். ஏனெனில் ஒருசமய, ஓரின, ஒருமொழிக் கட்டு அற்றது வள்ளுவ உலகம்.

குறளாயத் திருமண முறை, இயற்கை வழிபாட்டாளர்க்கும் நம்பா மதத்தார்க்கும் விலக்கானதன்று. வள்ளுவக் காதல் கொண்டார் வாழ்வியல் காதலர் அல்லரோ அவர்!

குறளாயத் திருமண முறையைத் தம் தம் தாய்மொழியில் பெயர்த்து நடாத்தவும் செய்யலாம். ஏனெனில், வள்ளுவ அகல் வட்டம் வையகப் பரப்பையெல்லாம் தழுவுவது.

குறளாயத் திருமணமுறை வேண்டத் தக்கதா?

ஆம்! வேண்டத் தக்கதே!
ஏன்

குறளாயத் திருமணம்

நடத்துபவர்க்கும் நடத்தப்படுபவர்க்கும்
தொடர்பு உண்டு!

நடத்துபவர் மொழிக்கும் நடத்தப்படுபவர்
மொழிக்கும் தொடர்பு உண்டு!

நடத்துபவர் செயல்களும் கருத்துகளும்
நடத்தப்படுபவர்க்குத் தெளிவாகவும்
முற்றாகவும் முறையாகவும் புரியும்.

நடத்துபவர், நடத்தப்படுபவர் நம்பிக்கைக்கும்
நடைமுறைக்கும் ஒத்தவற்றையே
ஒளிவு மறைவு இன்றி முன்வைத்து
நடத்துகிறார்.

நடத்துபவர் நடத்தப்படுபவர் ஆகியோர்
இடையே பிறப்பு வேறுபாட்டுக் கருத்து
இல்லவே இல்லை. ஆதலால் தாழ்வினாத்
தன்மானம் நிலைப்படுகிறது.

குறளாயத் திருமண முறையால் நம் வழி வழி மரபியல்
பண்பாடு சாகிசப்படுகிறது. ஏனெனில் அம்முறை முற்றாக
மறைக்கப்பட்டது (அகம் 86, 136). வாழ்வின் நிலைக்
களமாம் திருமணச் சடங்கு கடத்தமிழ் முறையில் இல்லை
என்று (தந்நலம் மறைத்து) உள் நகுவாரி நகைப்பு,
நகைப்புக்கு ஆளாகிவிடுகிறது.

தாய்மொழியில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்காக சடங்கின் உட்பொருள்வளம் மணமக்களோடு, மணவிழாவுக்கு வந்தோருக்கும் தெளிவுறுகின்றது.

குறளாயத் திருமணங் கொண்டோர்,

நன்மக்களைப் பெற்று நல்வாழ்வு
கொண்டு சீராட்டும் பாராட்டும் பெற்று
வாழ்தலால், 'வேதவழித் திருமணம்
மாறின் கேடாம்' என்னும் ஏமாற்றுவரை
பொய்யாக்கப் படுகின்றது.

வேதவழியை விடுத்து அவரே குறளாயவழி மணமுறையை மேற்கொண்டு நடாத்தின் இது காறும் தமிழ் மாந்தரிக்குப் புரியாமல் செய்த—செய்து வருகின்ற—செயலுக்குக் கழுவாய் தேடிக்கொண்ட பெருமையும் ஆம். பேறும் ஆம்!

ஏனெனில், குறளியம் எவ்வின எம்மொழி மாந்தரையும் ஒப்பக் கருதும் உலக ஒளிநெறி கொண்டது!

மண்ணின் மைந்தர் மொழியில் சடங்குகளும் வழிபாடுகளும் நடைபெறுவதே வயப்படுத்தும் என்பதைக் குறுகிய நோக்கம் விடுத்துப் பெரு நோக்கில், கிறித்தவ நடைமுறைகளைக் கண்டேனும், அச்சமறப் பெருக்க அடிப்படை அஃதென்பதை அறிந்தேனும், ஆர்வத்தால் ஈடுபடுதல் இருபாலார்க்கும் நலமாம்.

வாழிய நலனே! வாழிய வள்ளுவம்!

வாழிய வைகம்!

குறளாயத் திருமண நடைமுறைக்கு வேண்டும் பொருள்கள்

மணமாலைகள்—2

துணை மாலைகள்—2

தாய் நாட்டு மண—ஒரு தட்டத்தில்.

வள்ளுவர் சிலை அல்லது திருவுருவப்படம் அல்லது
திருக்குறள் நூல்.

உதிரி மலர்கள்.

வாய்ப்புக்குத் தக—மேசை, நாற்காலிகள்.

—ஒளி பெருக்கி

உறுதிமொழி இதழ்—விழா நடாத்துநர் கொணர்தல்.

திருமண நிகழ்வுத் துணைக் குறிப்புகள் சில

குறளாயத் திருமண முறையை இவர் நடாத்துவார்
என முன்மொழிதல், அதனை வழிமொழிதல், வரவேற்
புரைத்தல், முன்னிலையர் அமர்த்தல், நன்றி யுரைத்தல்,
என்பன, மணவீட்டார் கருத்துக்கு ஏற்ப அமைவுறும்.

அவையோருள் ஒரு முதுவரையோ; மணவீட்டார்
விரும்பும் ஒரு பெருமகனாரையோ தலைமையேற்க
வைத்தலும் தகும்.

குறளாயமே முன்னின்று நடாத்தும் திருமணத் தலைமை
யையும் நடாத்துதலையும் குறளாயத் தலைமையமைப்
பாளரே ஏற்று நடாத்துவார். பொதுச் செயலாளர் செம்

பொருள் நுகர்வுச் சடங்கு நிகழ்த்திச் சடங்கு முறைகூறுவாரீ.
இணை அமைப்பாளர் வாழ்த்துரை வழங்குவாரீ.

குறளாயமே முன்னின்று நடாத்தும் திருமணத்திற்கு
அழைக்கும் கால முற்பாடே முற்படக் கருதப்படும். பிற்பட்டு
வரும் வேண்டுகைகளுக்குக், குறளாயமே தக்காரை
ஏற்பாடும் செய்து தரும்.

இணைப்பு

இல்லறம் சிறக்க இனிய ஐந்து!

இல்வாழ்க்கை

(துணைவன் துணைவியர் கூடி நடத்தும் குடும்ப வாழ்வு)

1. இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.

இல்லற வாழ்வு வாழ்பவன் என்பவன் இயற்கைத் தொடர்பால் அமைந்த தாய் தந்தை மனைவி ஆகிய மூவர்க்கும் நல்வழியில் நிலைபெற்ற துணை ஆவான். 41

2. துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும் இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.

இல்லற வாழ்வு வாழ்பவன் தூய துறவியர்க்கும் உணவுக்கு வழியில்லாமல் இருப்பவர்க்கும் பாதுகாப்பு இல்லாதவர்க்கும் துணையாவான். 42

3. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான் என்றாய் கைம்புலத்தா றோம்பல் தலை.

தெளிந்த அறிவினர், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர், விருந்தினர், சுற்றத்தினர், இவர்களைப் பேணும் தான் என்னும் ஐந்திடத்தாரையும் பேணல் இல்வாழ்வான் சிறந்த கடமையாம். 43

4. பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்.

ஒருவன் இல்வாழ்க்கை பழிகளுக்கு அஞ்சிப்

(பொருள் தேடி அப் பொருளால் வந்த உணவைப்) பகுத்துண்பதைக் கடமையாகக் கொண்டால் அவ் வாழ்வு வாழ்பவனின் வழிகளில் எப்பொழுதும் குறைவுண்டாதல் இல்லை. 44

5. அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது,

ஒருவன் இல்வாழ்க்கை அன்புத் தன்மையையும் அறச் செய்கையையும் கொண்டிருக்குமானால் முறையே அவை அவ்வில்வாழ்வின் பண்பாகவும் பயனாகவும் விளங்கும் (அன்பே பண்பு; அறமே பயன்). 45

6. அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றின் போஷ்யப் பெறுவ தெவன்?

ஒருவன் தன் இல்வாழ்வை அறவழியில் நடத்துவானேயானால் அந்த இல்வாழ்வு அல்லாத பிறவழிகளில் போய் அவன் அடையத் தக்கது உண்டோ? (எதுவும் இல்லை) 46

7. இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான் முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

இயல்பான அறமுறையில் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்று சொல்லப்படுபவன் (பிறவழிகளில்) தம்மை மேம்படுத்த முயலும் முயற்சியாளர் அனைவரையும் விட முதன்மையானவன் ஆவன். 47

8. ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.

பிறரை நல்வழியில் நடக்கச் செய்து தானும் நல்வழியில் தவறாமல் நடப்பவன் இல்வாழ்க்கை கடுத்தனம் செய்பவர்தவத்தினும் வனிமையுடையதாகும். 48

9. அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை, அஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று.

அறம் என்று நூல்வல்லோரால் சொல்லப்பட்டது
இல்வாழ்வே. அவ்வாழ்வு புகழுக்குரியதே எனினும்
பிறர் பழித்தற்கும் இடமில்லாது அமைந்தால் மேலும்
நல்ல புகழுக்குரியதாம். 49

10. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்

உலகில் வாழவேண்டிய முறைப்படி வாழ்பவன்
மேம்பட்ட புகழலகில் நிலைபெறும் தெய்வங்களுள்
ஒரு தெய்வமாக மதிக்கப் படுவான். 50

வாழ்க்கைத் துணை நலம்

(துணைவன் துணைவியர் ஒருவர்க்கு ஒருவர்
வாழ்வுத் துணையாகும் நல்ல தன்மை)

1. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

குடும்பத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செயல்கள்
உடையவளாய்த் தன் கணவன் செல்வத்திற்குத் தக்க
அளவில் குடும்பம் நடத்துபவனே சிறந்த மனைவி
ஆவாள். 51

2. மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.

மனைவியிடத்து மனைக்குரிய நற்குண நற்செய்கை
இல்லை என்றால், அவ்வாழ்க்கை பொருள் கல்வி பதவி
முதலிய எவ்வகையில் நிறப்புடையதாய் இருப்பினும்
பயனில்லை. 52

3. இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால்? உள்ளதென் இல்லவள் மாணாக் கடை?

மனைவி, குடும்பத்திற்கு ஏற்ற குணம் உடையவளாக இருந்தால் அவ்வாழ்வில் இல்லாத நலம் என்ன? (எல்லா நலங்களும் உண்டு). அவள் சிறுமைக் குணம் உடையவளாக இருந்தால் அவ்வாழ்வில் இருப்பது என்ன? (எதுவும் இல்லை) 53

4. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள, கற்பென்னும் தின்மையுண் டாகப் பெறின்?

கற்பு என்று சொல்லப்படும் உறுதித் தன்மை ஒரு பெண்ணுக்கு உண்டாகப் பெற்றிருந்தால், அப் பெண்ணினும் பெருமைப்படத் தக்கவளாக வேறு எவையும் இல்லை. 54

5. தெய்வம் தொழாஅள்; கொழுநன் தொழுதெழுவாள்; பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

(திருமணத்தின் முன்புதான் தொழுத) தெய்வத்தைத் தொழாதவளாய்த் தன் கணவனையே தெய்வமாக நினைந்து துயிலெழும் பெண்மகள் பெய் என்ற அளவில் பெய்யும் மழைக்கு ஒப்பானவள் ஆவள், 55

6. தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

தன் உடலையும் உள்ளத்தையும் தக்கவாறு காத்து, தன் கணவன் விரும்புமாறு பேணி, தகுதி மிக்க மூத்தோர் மொழிகளைப் போற்றி, சோர்வில்லாமல் கடமை புரிபவளே சிறந்த பெண். 56

7. சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும்! மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.

பெண்டிரைப் பிறர் அடக்கிக் காக்கும் காவல்
என்ன பயன் செய்யும்? அவர் தம்மைத்தாமே அடக்கிக்
காக்கும் மனக்காவலே சிறந்த காவலாகும். 57

8. பெற்றான் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழும் உலகு.

தம்மைப் போன்ற நற்குண நற்செயல் அமைந்த
கணவரைப் பெற்றால் அப்பெண்டிர் என்றும் புதிது
மணந்து கொண்டு வாழும் இன்ப உலகினராகவே
பெருஞ்சிறப்பு அடைவர். 58

9. புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க் கில்லை, இகழ்வார்முன்
ஏறுபோல் பீடு நடை.

பெருமைமிக்க செயல்களைச் செய்யும் மனைவியை
அடையாத கணவர்க்குத் தம்மைப் பழித்துக் கூறுபவர்
முன் அரிமாவைப் போல் நடக்கும் பெருமித நடை
இல்லை. 59

10. மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி, மற்றதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.

மனையாளின் பெருமையே, ஒருவன் வாழ்வில்
எந்நாளும் திருமண விழாப் போன்றது என்பர். அவ்
வாழ்வில் பெறும் நல்ல மகிகட் பேறே நல்ல அணிகலம்
போன்றது என்பர். 60

மக்கட்பேறு
(நன்மக்களைப் பெறுதல்)

1. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை, அறிவறிந்த மக்கட்பே நல்ல பிற.

இல்லற வாழ்வினர் பெற வேண்டிய பேறுகளுள் அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்த நல்ல மக்களைப் பெறும் பேறன்றிச் சிறந்த பேற்றை யாம் அறிந்தது இல்லை.

61

2. எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா, பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.

பழிவழியில் செல்லாத பண்புடைய நல்ல மக்களை ஒருவர் அடைந்தால், அவர் வழிவழிப் பிறப்பினராலும் அவர்க்குத் தீய பழிகள் நெருங்க மாட்டா.

62

3. தம்பொருள் என்பதம் மக்கள்; அவர்பொருள் தம்தம் வினையான் தரும்.

தம் பொருள் என்று பெருமை யாகச் சொல்லப்படுவது தம்மக்களே. அவருடைய மற்றைப் பொருள்களோ அவரவர் செயலுக்குத் தக்க வகையில் வரும்.

63

4. அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்.

தம் குழந்தைகளின் சிறிய கைகளால் பிசையப்பட்ட உணவு சுவை மிக்க உணவுகளினும் சுவை மிக்கதாகப் பெற்றோர்க்கு இன்பம் தரும்.

64

5. மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம், மற்றவர் சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு.

மக்கள் தம் உடலைத் தழுவுதல், பெற்றோர் உடலுக்கு இன்பமாம். அவர்களின் சொற்களைக் கேட்டலோ செவிக்குச் சிறந்த இன்பமாம். 65

6. 'குழலினிது; யாழினிது' என்பதம் மக்கள் மழலைச்சொல் கேளா தவர்.

தம் மக்களின் இனிய மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழாதவர்களே 'குழலிசை இனியது' என்றும் 'யாழிசை இனியது' என்றும் கூறுவர். 66

7. தந்தை மகற்காற்றும் நன்றி; அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்.

தந்தை ஒருவர் தம் மகனுக்குச் செய்ய வேண்டிய நல்ல செயல், அவனைக் கற்றறிந்த சான்றோர் அவையில் முதன்மையானவனாக இருக்கச் செய்வதே. (மகனுக்கு என்றது மகளுக்கும் பொருந்தும்.) 67

8. தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.

தம் அறிவினும் தம் மக்கள் மிக்க அறிவினராக இருத்தல், (தம் குடும்பம் நாடு என்னும் எல்லைகளையும் கடந்து) இவ்வுலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் இன்பம் தரும். 68

9. ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும்; தன்மகனைச்
'சான்றோன்' எனக்கேட்ட தாய்.

தன் மகனை (அறிவு குணங்களால் நிறைந்த) சான்றாண்மையாளன் என உயர்ந்தோர் பாராட்டு வதைக் கேட்டதாய், அவனைப் பெற்ற பொழுதினும் பெரிதும் மகிழ்வாள். 69

10. மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி, 'இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொல்' எனும் சொல்.

மகனொருவன் தனக்குப் பலவகையாலும் உதவிய தன் தந்தைக்குச் செய்யும் கைம்மாறு; 'இவனை மகனாகப் பெற இவன் தந்தை என்ன நற்பேறு செய்தானோ' என்று சொல்லும் சொல்லைத் தருவதே. 70

அன்புடைமை

(அன்புடையவராக இருத்தல்)

1. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாம்? ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும்.

ஒருவர் கொண்டுள்ள அன்பினைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்து வைக்கும் மறைவு இல்லை. அன்பு செலுத்தத் தக்கவரைக் கண்ட அளவில் அவர் கண்ணில் துளிக்கும் கண்ணீரே அதை வெளிப்படுத்தி விடும். 71

2. அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர்; அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.

அன்பு இல்லாதவர் தாம் கொண்டுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் தமக்கே உரியவையாகக் கொள்வர். ஆனால், அன்புடையவரோ தம் பொருள்களால் அன்றித் தம் உடலாலும் பிறர்க்குரியவராக இருப்பர். 72

3. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

அருமையாக வாய்த்த உயிர்க்கு உடலோடு கூடிய
உறவு, அன்பு செலுத்துதற்கென்றே அமைந்தது என
அறிவுடையோர் கூறுவர். 73

4. அன்பினும் ஆர்வ முடைமை; அதுநனும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு.

அன்பு முதற்கண் பிறரிடத்து விருப்பத்தைத் தரும்;
பின்னர் அவ்விருப்பம், நட்பு என்று சொல்லப்படும்
அளவற்ற நன்மையைத் தரும். 74

5. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப, வைகத்
திற்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு.

இவ்வகத்தில் இன்பமடைந்து வாழ்பவரீ பெறும்
சிறப்புகள் எல்லாம், அன்பினைப் போற்றி அதில்
நிலைத்து அவரீ வாழ்ந்த வாழ்வின் பயனை
அறிந்தோர் கூறுவர். 75

6. அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்;
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

அன்பியல் அறியாதவரே, அன்பு நற்செயலுக்கு
மட்டுமே துணையாகும் என்பர். ஆனால், பாவ,
வீரச் செயல்களுக்குக்கூட அவ்வன்பு துணையாதல்
உண்டு. 76

7. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே,
அன்பி லதனை அறம்.

எலும்பு இல்லாத புழுக்களை வெயிற்கதிரீ சுடுவது போல, அறிவிருந்தும் அன்பில்லாத உயிர்களை அறக்கதிரீ சுடும். 77

8. அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை, வன்பாற்கண்
வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று.

அன்பைத் தன்னிடத்துக் கொள்ளாதவரீ வாழ்வை; உயிரோடு கூடிய வாழ்வாகக் கூறுவது; வலிய பாறையின்மேல் பட்டமரம் தளிர்த்தது என்று கூறுவது போன்றது (அன்பில்லாத வாழ்வு வாழ்வன்று.) 78

9. புறத்துறுப் பெல்லாம் எவன்செய்யும், யாக்கை
அகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு?

(உயிருக்கு நலஞ்செய்யும்) உடலின் உள்ளுறுப் பாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு, மற்றை வெளியுறுப்பு களெல்லாம் அழகாக அமைந்திருந்தாலும் அவை என்ன பயன் செய்யும்? (பயன்தரா) 79

10. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை; அ::திலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

அன்புடன் கூடிய உடலே உயிருடன் கூடிய உடல்; அவ்வன்பில்லாரீ உடலோ, எலும்பும் தோலும் போர்த்துக் கட்டிய உயிரிலா உடல் ஆகும். 80

விருந்தோம்பல்
(புதியவராக வந்தவரைப் பேணல்)

1. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம், விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தல் பொருட்டு.

இல்லத்தில் இருந்து குடும்பநலம் பேணி வாழ்க்கை நடத்துவது, தம்மைத் தேடிவரும் விருந்தினரைத் தகைவாறு பேணி உதவி செய்தற்கேயாம். 81

2. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல், சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

விருந்தாக வந்த ஒருவர், வீட்டின் வெளியே இருக்கத் தான் வீட்டின் உள்ளே இருந்து உயிர்தளிர்க்கச் செய்யும் அமிழ்த உணவாக இருந்தாலும் உண்பது விரும்பத் தக்கது அன்று. 82

3. வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

நாவிதோறும் தன்னிடத்து வரும் விருந்தினரைப் பேணுபவன் இல்வாழ்க்கை, அவ்விருந்து செய்தல் வழியால் துன்புற்றுக் கெட்டுப் போவதில்லை. 83

4. அகனமர்ந்து செய்யாள் உறையும், முகனமர்ந்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல்.

விருந்தினரை முகமலர்ந்து வரவேற்று நன்முறையில் பேணுபவன் இல்லத்தில் செல்வம் என்னும் மகள், தன் முகத்தோடு அகமும் மலரத் தங்கியிருப்பாள். (விருந்தோம்புதலால் செல்வம் குறையாது.) 84

5. வித்தும் இடல்வேண்டுங் கொல்லோ, விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்?

விருந்தினரைப் பேணி அவருண்ட பின் மீதமாகும்
உணவை உண்பவன் தன் நிலத்திற்கு விதை போடு
தலையும் விரும்பான். (விதைப்பதனினும் விருந்துக்கே
முதன்மை தருவான்.) 85

6. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

வந்த விருந்தினரைப் பேணி மேலும் வரவிருக்கும்
விருந்தினரை எதிர்பார்த்திருப்பவன் மிக மேலோரும்
விரும்பும் நல்ல விருந்தாளியாவான். 86

7. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை; விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

விருந்தோம்புதலால் உண்டாகும் பயன் இவ்வள
வினது என்று அளவிட்டுச் சொல்ல ஒரு வகையில்லை;
விருந்தாக வந்தவரின் தகுதி அளவே விருந்தின் தகுதி
அளவாகும். 87

8. 'பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம்' என்பர், விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

விருந்தோம்பும் விருப்பமிக்க செயலில் ஈடுபடா
தவரே தம் செல்வத்தை வருந்திக் காத்து 'எம்மை
விரும்புவார் எவரும் இல்லேம்' என வருந்துவர். 88

9. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை; மடவார்கண் உண்டு.

செல்வம் நிரம்ப இருக்கும் போதே இருக்கும்
வறுமையாவது, விருந்தினரைப் பேணாத அறியாமை
யாகும்; இவ்வறியாமை அறிவிலாரிடத்தேதான்
உண்டு. 89

10. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்; முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

மிக மென்மையான அனிச்சப் பூவும் முகர்ந்து
பார்த்த அளவில்தான் வாடும். ஆனால், மானமுள்ள
விருந்தினரோ, முகம் மாறுபடப் பார்த்த அளவிலேயே
வாடிப் போவர். 90

இனியவை கூறல் (இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல்)

1. இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிநிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

இரக்கம் கலந்ததாய், வஞ்சனை இல்லாததாய்
மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த பெருமக்கள் வாயில் இருந்து
வரும் சொல்லே இன்சொல்லாகும். 91

2. அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே, முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

ஒருவரைப் பார்த்த அளவில் முகமலர்ந்து இனிய
சொற்களைச் சொல்லும் இயல்பை ஒருவன் பெற்றால்,
அது அகமலர்ந்து கொடுக்கும் கொடையினும் நல்ல
தாகும். 92

3. முகத்தான் அமர்ந்தினிது நோக்கி, அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்.

முகமும் முகமும் மலர இனிமையாகப் பார்த்து;
உள்ளத்தொடு கூடிய இனிய சொற்களைச் சொல்வதே
இனியவை கூறும் அறமாகும். 93

4. துன்புறா உம் துவ்வாமை இல்லாகும்; யார்மாட்டும்
இன்புறா உம் இன்சொ லவர்க்கு.

எவரிடத்தும் எப்போதும் இன்பம் மிகுவிக்கும்
இனிய சொற்களைச் சொல்பவர்க்குத் துன்புறுத்தும்
பசிக்கொடுமை இல்லாதொழியும். 94

5. பணிவுடையன் இன்சொ லனாதல், ஒருவற்
கணிஅல்ல மற்றுப் பிற.

பணிவுடையவனாக இருத்தலும் இனியவை
கூறுபவனாக இருத்தலும் ஒருவனுக்கு அணிகலங்கள்,
போன்றவை. மற்றை அணிகலங்கள் அணிகலங்கள்
அல்ல. 95

6. அல்லவை தேய அறம்பெருகும், நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.

நல்லவற்றை ஆராய்ந்து அவற்றைக் கேட்பவர்
விரும்பச் சொல்லும் இயல்பை ஒருவன் பெற்றால்,
அவனுக்குத் தீமைகள் சுருங்க நல்லவை பெருகும். 96

7. நயனீன்று நன்றி பயக்கும், பயனீன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்,

கேட்பவர்க்குப் பெரும் பயன் தந்து இனிமைப்
பண்பில் இருந்து நீங்காத சொல், சொல்பவனுக்கும்
அப்பொழுதில் இன்பம் தந்து பின்னரும் பெருநலங்
களைச் செய்யும். 97

8. சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் மறுமையும்
இம்மையும் இன்பம் தரும்.

உள்ளத்தில் சிறுமை சிறிதும் இல்லாமல் சொல்லப்
படும் இனிய சொல் வாழும் போதே அன்றி மறைந்த
பின்னரும் புகழின்பம் தரும். 98

9. இன்சொல் இனிதீன்றல் காண்பான், எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

பிறர் சொல்லும் இனிய சொல் தனக்கு இன்பந்
தருவதைக் காணும் ஒருவன், பிறரிடத்து, இன்பந்
தராத கடுஞ்சொற்களைச் சொல்வது என்ன பயன்
கருதியோ? 99

10. இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்,
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

சொல்பவர்க்கும் கேட்பவர்க்கும் இன்பம்தரும்
சொற்கள் இருக்கவும் அவற்றை விட்டு இனிமையிலாத
சொற்களைச் சொல்வது கனியிருக்கவும் காயைத்
திருடித் தீன்பது போன்றது. 100

குறளாய வெளியீடுகள்

திருக்குறள் வாழ்வியல் உரை	உருபா	30	00
ஈரோடு வேலா (வரலாறு)	"	30	00
வேலா கருத்துக் களஞ்சியம்	"	60	00

வேலா நினைவு வரிசை

வள்ளுவர் வழியில் நல்ல மாணவராக	"	4	00
" நல்ல ஆசிரியராக	"	4	00
" நல்ல கணவனாக	"	4	00
" நல்ல மனைவியாக	"	4	00
" நல்ல பெற்றோராக	"	4	00
" நல்ல மக்களாக	"	4	00
" நல்ல இல்லறத்தராக	"	4	00
" நல்ல துறவராக	"	4	00
" நல்ல தொழிலராக	அச்சில்		
" நல்ல தோழராக	"		
" நல்ல அலுவலராக	"		
" நல்ல ஆட்சியராக	"		
" வினை	"		
" பிறப்பு	"		
" ஊழ்		4	00
குறளாயத் திருமண முறையும் விளக்கமும்	"	4	00